

קרן

באחד באדר

פרק ראשון שקלים

הערה

7.

מסורת הש"ס

(א) בילה לו ב בטרור' ט ב חולין
 כה ב (ב) ידו' ברסות פיו ה'ל'א,
 (ג) תורת כהנים פ"ב (ד) ערסין ו
 ה' (ה) פוסקתא פ"א ערסין ג,
 (ו) ס"א שא"ט, (ז) ערסין ה, ה' (ח) פ"י
 מנחות עג ב (ט) לכלי שרת,

עין משפט

נר מצוה

כז א מ"י פרק ג משקלים
הל"ד:
כח ב מ"י שם הל"ז ובכ"ח:
כט ג מ"י שם הל"ח:
ל ד מ"י שם הל"ט ופ"ו
מבטורות הל"י:
לא ה מ"י פרק ג משקלים
הל"ז:
לב ו מ"י פרק ג ממעשרין
הל"ד:
לז ז מ"י מ"ח מחנני' עניים
הל"ט ח:
לח ח מ"י פרק א מערכין
הל"א:
לה ט מ"י שם הל"י:

נוסחת הבבלי

(א) ח"ר חלפוד כ"ו, מחנ"י
פליגא ח"ר חלפוד: (ב) מחנ"י
פליגא על ר"י דחנ"י ח"ר כ"ו:
(ג) נידרין שולח לא בשאחר:
(ד) ולא הביא עמה נסכ"י ולא
לכ"ש כ"ו:

הנהות הנר"א

[illegible]

גליון הש"ס

[א] עי' בקרבן אהרן שם וליקח ועי' ברחמים פרק ג' ממשיך הים ושמן ממשיך חצי בחימת סוף קנה: **[ב]** עי' חוטם עמרן ידן ה' עי' ד"ה אלף ויטם ויטם שם ולמסקנת הירושלמי כאן יש ליכנס קושים הכוון' ועי' ברחמים פ"א מערבין הנייא נראה שיהי' לו פירוש אחר בדברי הירושלמי ומקורו נפתח לו: **[ג]** עי' בהנדרה שהיה ועי' הירושלמי נזר פ"ט הנייא נראה כגז' שלפניו ע"ס:

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲדָם כִּי יִקְרִיב
מִכֶּם לֶחֶם לֵאמֹר מִן הַבְּהֵמָה מִן
הַבֶּקֶר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת
הַטְּהוֹרִים

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

בשאר הסיפור
דבר קל תופש
בתנאים זה לא
בשאר תחזית

לכנות בים אלה
פיק חני חלל
מקבלין אותה
מחמת אחר
למחלה היא
ייתכן מחלה אפי
פירוש משום רפוי
החללה. בנסוף
מפויס אין
מקבלין מהן כי
חלל כטן ו א
הנחה למקד א
לס חלק חזון
חזרון בירושלם
וישראלים אכל
הסן פפור. וואר
חזרון על דיקן
אדם המחזיר בק
חזרון חייב בק
חזרון שן קל
ירושלם אפיס
למחלה אפי
הוא שטון ית
נעון קלי שלס
תן קל שלס ו
אפי הכי
מכין מטבע א
מחמת סכא
זה יתן מה יתן
ב' קולנוס. י
מחל לאחר דלח
שאר טוטל כר א
טוטל ואחר דלח
ובין חזרון
חזרון פיא
תן הקדש: פ
נעון לו מחס
ב' (נחש צלפיר)
אס הלון ו ח
מחזיר נס הוא
לעיל ער ר"מ
חזרון חייב בק
אכל סכא שחל
קולנוס פפור
אחריה אפי
ואחר קולנוס
חזרון חזרון
דולס נח פפור
אכל היה אפי
קולנו פפשי
כחמלה. ופפור
של שחמלה יט
פפור מחפשי
עין לכור דלח
כחמלה: אחר
פפור שחזיר
הקולנו. חזיר
שחזיר כחמלה
ופפור מחפשי
קולנו. (מחזיר)
רוב תן קי
הקולנו. פחמלה

מיושלו מיר מיט הל"ס נרדף
 כני שלמתי ע"ס:

תורה אור השלם

ו. דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם אם כי יקריב
 מבם קרבן ל' מן הבהמה מן
 הדק ומו העזאן תקריבו את
 קרבנם:
 ויקרא א ב

והחליל כזה קשה: צרי עלות
וגוון ודמיון שמה לפרוץ
זהו דבר הכי קשה וזהו רשון
הקולות מרדש דגמל הוא ועוד
הוא טוב ושפלי כחן כחן
דין טורף: ספר על בין כח
מחסיים דוקא ואנשי דמיידי
החלילה פלגו את התבדעות
הוא: פלג שון שטורדי ודירקן
מחסיים שון מן מחסיים מר
פול. זהו דמיון שטורדי ודירקן
לכן: שטורדי ודירקן. מי מרד
ישמח לו טורף: איך שפלי
דמיון: זהו הכי קשה וזהו
לשם. הכי קשה לזה:
מחסיים ואנשי שטורדי ודירקן
והחליל וזהו כחן כחן כחן.

[illegible]

במים העשול לנכרם
אין תשעו נכרם ויפסד
האדם כדמיון ויהי
דיוס: דבר ממשותף
אין ובערכך
חוט ומהלך: אין מקבלין
נלמד אג"ת הכרמלי
בזהל ולכן לא תפגעין
היהם את התלם. אין
משה היה בערכך ולפנין
ובכל נזילה דלירי חסד
קבל לר"י דעל ארץ קדש
היו שולח אל לב"ה
לאקומים דרדן עשולה
נכר ר"י מה שחלם
ספי"ר מ"ה דבר
ספי"ר ר"י כון. לרדן
מזל ארץ קדש למחבר

[illegible]

נב'ם סא לנבוסו כר. מדיק
פנחס עקן מקבלין אל אן
אין זאן טשאמנין אל הקעני
רשע דקמין אין טשאמנין
וויסער דאס טשאמנין דאך לנבוסו
כר. בוסו נכנדי. כלומר סא
מקבלין מדיס קאן נמי אסא
און קשאן נא אסא אן אן
דאסלעכטן. דעליק בוסו
סא דקמין בוסאס וואן מקב
מקבלין נאכדעסלס וואס נדיס
מטאס וואסלעס אסא כר. און
נא ארס. דע"כ מוכס מסיס
נין רי וקני וסא חסונ אסא
נין לעמין אן מקבלין וואס
נכנדיס אן מקבלין וואס
נכנדיס כר. כלומר נכנדי וואס
נכנדיס קמין נמי מקבלין וואס
נא רי אל קשאן נא רשע נא

לֹא לִסֵּם וּלְנֹתוֹ
מִדֶּם מִשְׁתַּח
תִּזְכֶּן וּבִרְשָׁתוֹ
כְּשֶׁבִיא כ' עֲשֹׂה
שֶׁבִיא כ' עֲשֹׂה
הָיָה שְׁמִי עֲשֹׂה
בְּקִרְבָּנֹת מִזְבֵּחַ
אֵלֶיךָ קִרְבָּנֹת
כְּמִי כֹחַ מִזְבֵּחַ
אֶרֶץ מִסֵּי בְּנֵי
אֲנָשִׁים אֵלֶּךָ
אֵלֶּךָ קִרְבָּנֹת
אֵלֶּךָ מִסֵּי
תִּזְכֶּן מִדֶּם
לְעֹלָם יִצְחָק קִי
דְּרֹסִים מִמִּזְבֵּחַ
מִדֶּם וְקָלִי אֲחֵרִים
דְּרֹסִים בְּנֵי מִזְבֵּחַ